

ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΡΟΥΜΒΑΧΕΡ

Κ τῶν Βυζαντιολόγων ὁ ἐπιφανέστερος, ὁ ἐν Μονάχῳ καθηγητὴς Κάρολος Κρουμβάχερ ἀπέθανεν αἰφνιδίως τῇ 1 Δεβρίου (v) ἐν ἡλικίᾳ 54 ἐτῶν. Αἱ μελέται του εἰς τὴν μεσαιωνικὴν ἑλλην. φιλολογίαν, δι' ὧν ἠγωνίσθη κρατερῶς κατὰ τῶν κρατουσῶν προλήψεων περὶ Βυζαντίου, ἐδημιούργησαν νέον κλάδον ἐρευνῆς, ἧς οἱ καρποὶ ταχέως ἀνεδείχθησαν. Πρῶτος αὐτὸς διωργάνωσε καὶ ἐυσυστηματοποίησε τὴν ἐρευναν τῆς μέσης καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας.

Ὁ Κρουμβάχερ ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1886· τῷ 1892 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς νέας Ἑλλ. λογοτεχνίας καὶ γλώσσης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου, ἰδρύσας καὶ φροντιστήριον ἐν αὐτῷ μετὰ πλουσιωτάτης βιβλιοθήκης, εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς ὁποίας ἐχρησιμοποίηθη τὸ κληροδοτήριον τοῦ Θερεϊανού. Ἐξέδωκε τῷ 1880 τὴν πρώτην νεοελληνικὴν μελέτην του «Φωτογολογίαν τῆς δημώδους Ἑλλ. γλώσσης». Ἀλλὰ ἔργα του εἶνε τὸ «Ἑλληνικὸν ταξίδιον», ἡ «Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς λογοτεχνίας» ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηριάδου μεταφρασθεῖσα, οἱ Ἑλληνολατινικοὶ διάλογοι τοῦ Ψευδοδοσιθέου, «Συμβολαὶ πρὸς συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλ. γλώσσης», αἱ μελέται του περὶ Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ, περὶ Φωτογραφίας, ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν, «Λαϊκαὶ διατριβαί», συλλογὰι μεσαιωνικῶν παροιμιῶν. Τῷ 1892 ἴδρυσεν τὸ «Βυζαντικὸν περιοδικόν», ἐν τῷ ὁποίῳ συνεκέντρωσεν ὅλην τὴν σχετικὴν πρὸς τὸ Βυζάντιον γραμματολογικὴν ἐργασίαν εἰς πέντε γλώσσας, καὶ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε 18 τόμοι. Τῷ 1898 ἴδρυσεν συμπληρωματικῶς τὸ «Βυζαντικὸν ἀρχεῖον», τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν ἄχρι τοῦδε τρία τεύχη.

Τὰ περιοδικὰ ταῦτα ἤνοιξαν νέου, ἀριστοῦς, τὸ πλουσιωτάτον ἀλλ' ἀνεκμετάλλετον ὅλκον τῆς τρισημιετοῦς γλωσσικῆς, λογοτεχνικῆς, καλλιτεχνικῆς,

θρησκευτικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς τοῦ Βυζαντίου κινήσεως ἠρευνήθη καὶ ὁλον ἐν ἀπεταμένῳ εἰς σοβαράς μελέτας, γινόμενα οὕτω τὸ ἐπίσημον διεθνὲς ὄργανον καὶ κέντρον τῆς ἰδρυθείσης βαθμίδος ἰδίας ἐπιστήμης, τῆς Βυζαντιολογίας.

Εἰς τὸν Κρουμβάχερ τέλος ὀφείλεται κατὰ μέρος ἡ ἴδρυσις τοῦ «Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν Ἀκαδημιῶν», ὅπερ ἀπεδείχθη ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν παρασκευαζομένην ἐκδοσιν τοῦ «Συντάγματος τῶν Ἑλληνικῶν μεσαιωνικῶν ἐγγράφων».

Ὁ Κρουμβάχερ ἦτο ἀκαταπόνητος παρηκολούθει πάν τὸ περὶ Βυζαντίου γραφόμενον καὶ διετέλει εἰς τακτικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Βυζαντιολόγων. Καίτοι ἀγνοῶν πολλὰ τῆς Ἑλλ. γλώσσης, κατῳρῆσεν διὰ τῆς ἐπιμονῆς νὰ φάνῃ ἀνώτερος τῆς πραγματικῆς τῶν ἀξίας. Εἰς τὸν Κρουμβάχερ, ἰπάρχει διφυὲς ὑπόστασις. Ὡς μελετητῆς τῆς Βυζαντινῆς φιλολογίας ἦτο ὑπέρροχος· ὡς γλωσσολόγος ἦτο μέτριος. Τὸ περὶ Ἑλλ. γλώσσης βιβλίον αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀτυχές. Τὰ ἐν αὐτῷ ἠμαρτημένας γνώμας δογματάτα, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικώτατα ἤλεγξεν ὁ κ. Γ. Χατζιδάκις. Ἐοίδασκειν ὁ διαπρεπὴς κατὰ τὰ ἄλλα Βαναρὸς καθηγητῆς ὅτι ἡ νέα Ἑλληνικὴ γλῶσσα διαφέρει τῆς ἀρχαίας πολὺ περισσότερον ἢ ἡ Ἰταλικὴ τῆς Λατινικῆς, ὅτι ὅσοι δὲν ὑπῆρξαν μαθηταὶ Γυμνασίου δὲν ἐνόησαν τὰ ἐξηγηματικά, ὅτι ἡ «σωτηρία» τῶν Ἑλλήνων ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος διάφεσίν μας, ὅτι ἐγκλείομεν ἐν τῇ ψυχῇ μας Ἀσιατικὰ ἐνστικτα, ἐνίοτε δὲ ἡτο κύμικη ἡ ἐρημνεία ἣν ἐδίδο καὶ ἡ παραγωγή ἣν ἐπλαστούργει Ἑλληνικῶν τινῶν λέξεων. Ἡ ἀγνοία αὐτοῦ καὶ παρανόησις καταφαίνεται πληρέστερον εἰς τὴν περὶ τῆς λέξεως «κλήτωρ» πραγματείαν αὐτοῦ. Ἐπ' ἐσχάτων μάλιστα ἐτέθη ἐν ἀμφιβολῇ τὸ ἀκραιφνές τοῦ φιλελληνισμοῦ τόν, οὐ ἄλλως τε πλείστα δειγμάτων παρέσχε καὶ ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, διὰ τῆς ἀποδοθείσης εἰς αὐτὸν φράσεως ἐκ τῆς Βυζ. ἱστορίας τοῦ Celzer.

Ὁ θάνατος τοῦ Κρουμβάχερ εἶνε ἀναμφιβόλως θλίβερός· διότι ἀνακόπεται τὰς Βυζαντινὰς ἐρεῖνας ἡ Ἑλλάς· ὀφείλει χάριτας εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις ὡς ὁ ἴδιος ἀπολογούμενος ἔγραφεν «ἀφιέρωσεν ὅλην τὴν δυνάμιν τῆς ζωῆς του εἰς τὸν διάφορτισμόν καὶ τὴν ὀρθὴν ἐκτίμησιν τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ».

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἐν Πέρε τῆς Κων/πόλεως ἤνοιξεν ἐκθεοῦς τοῦ ζωγράφου Andrès. Ἐν αὐτῇ ἐκτίθενται 4 μεγάλοι πίνακες τοῦ ἰδίου καθηγητοῦ, ἐξ ὧν οἱ δύο ἀνώτεροι «Ὁ ἐγκαταλειφθεὶς» καὶ «Ἐσωτερικὸν ναοῦ ἐν Φιλάνδιᾳ» προσετέθησαν ἐν Παρίσις εἰς τὸ Salon τῶν Artistes Français τοῦ 1906 καὶ 1907. Ἐτέρος, ἀναπαριστῶν τὴν κ. Andrès, διακρίνεται διὰ τὴν ομοιότητα καὶ τὴν γλυκότητα τῶν χρωμάτων. Καίτοι ὁμοῦς δ κ. Andrès διδάσκει μεθοδικῶς τὴν ζωγραφικὴν, φαίνεται ἐπιδίδων μᾶλλον εἰς τὴν διακοσμητικὴν. Αἱ γελοιογραφίαι του εἶνε ἀπαράμυλοι, συγκρατοῦσαι ὅλην τοῦ ἐνὶ ἑσσημικῷ χρωματισμοῦ τὸν τὴν χάριν. Πρῶτον πλάτος· εἶνε εἰς πλῆθος διαφημίσεις καὶ χαριτωμένα αἰ σκηναί, ὡς ἀναπαριστῶν ἐπὶ τῶν φύλλων ἐνός παρᾶν, οὐλλοῦς περιπατήτων τῆς Σταμπούλ, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Πέρε. Τὰ ἔργα τῶν μαθητῶν του, ἐν αἷς πρωτεύει ἡ συζυγία του—Ἑλληνίς τὴν καταγωγὴν,—καὶ ἡ δὲ Κλοτίλδη Vieillot, ἐμποιοῦν πολλὴν ἐντύπωσιν, ὅπως καὶ τὰ τῆς δος Ρίτας

Ἀζαριάν, Αλεξανδρίδου κλπ. Ἀλλ' ὅτι δεῖν τὰ τοιοῦθα ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἰσχυρίαν τῆς Καλλιτεχνίας εἶνε ὅτε ἡ σχολὴ Andrès ἐχρησιμοποίησε πρῶτη ἐν Κων/πόλει γυμνὸν γυναικίον μῶδον. Αἰδῶ ἡ ὑπάρχουσα Τουρκικὴ Καλλιτεχνικὴ Σχολὴ μόνον ἀνδρῶν γυμνὸν ἐπέτρεψε μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς μαθητάς τῆς. Ἡ πρῶτη δὲ γυνή, ἡ ὁποία ἐπέσχεσεν ἐν Κων/πόλει εἶνε Παρσιωνή, ἥτις προηγουμένως ἐχρησιμοποίησεν ὡς πρότυπον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Καλλιτεχνικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Παρισίων.

Κων/πολις

Σιβυλλὰ

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ἐκ Παρισίων ἐλθὼν ὁ διάσημος ζωγράφος κ. Henri Valensi.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ Μαρδολινάτα, ἥς ἀκαμάτως προΐσταται ὁ δημιουργὸς αὐτῆς μουσικοδιδάσκαλος κ. Λάβδας ἔδωκε τὴν ἐτήσιαν αὐτῆς συναυλίαν, ἐν τῷ Βασ. Θεάτρῳ.

Τελείως κατηρητισμένη ἐξ ἐρασιτεχνῶν καὶ ἐκ μαθητῶν ἐξετέλεσε μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας ἐκ τοῦ "Amlet τοῦ Danse Villageoise τοῦ Thomas, καὶ κατεχειροκροτήθη ἡ ouverture, ἐπὶ τοῖων ἑλληνικῶν θεμάτων τοῦ Glazounow κατὰ διασκεπὴν τοῦ κ. Λάβδα. Ἡ σύνθεσις εἶχε τὸν ἑλληνικὸν ρυθμὸν, ἀλλ' ἐκοιτῆ ὡς ἐπιβεβαρημένη διὰ ξενιστοῦς χοροῦ. Ἡ δεσποινὶς Μαργαρίτα Ἀγελάστου ἐκυρῆ μετὰ τὴν ἐντονον καὶ δρασερὰν φωνήν της ἐν ᾧ ἐκ τῶν ὀδονόταν, μίαν hercouse τοῦ Μάγλερ-βερε, καὶ τὸ «Εἰς γαῖα ψηλά βουρά». Τὸ τελευταῖον ᾠσμα, συναυλία ὀρχήστρας, προσέκαλεσε θύελλαν ἐπεν-φημιῶν. Ἐθανυμῶθη κατὰ τὴν συναυλίαν ἡ ἀφέλεια ἀλλὰ κατ' ἡδονὰς ταῦτο χρόνως τοῦ μικροσκοπικοῦ μαθητοῦ Δοδνῆ, ὅστις ἐξετέλεσεν ἀμέμπτως ἐπὶ μανδολίνου μίαν χαράκτικη ῥοιτικὴν φαντασίαν «Ἀγγελοι καὶ δαίμονες» τοῦ Leobardi. Διὰ τῆς συναυλίας ταύτης ἀπαξ εἶ διεπι-στώθη τὸ σύμπαθες ἐνδιαφέρον τῆς ἐκλεκτῆς Ἀθηναί-κης κοινότητος πρὸς τὸ φιλοπρόσδοτον τοῦτο ὁματεῖον.

★

Ἐν Στοιχόλμῃ ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων Νόμπελ διὰ τὸ 1909. Ἀπερμήθη τὸ τῆς Χημείας εἰς τὸν Ὀστβάλδ τῆς Λευρίας, τῆς Φυσικῆς εἰς τὸν Μαρκόνι, καὶ τὸν τελειοποιήσαντα τὸν ἀσύρματον τηλεγραφὸν Μπράουν, τῆς Ἱατρικῆς εἰς τὸν καθηγητὴν ἐν Βερολίνῳ Κόχερ, τῆς Φιλολογίας, μετὰ πολλοὺς ἀγῶ-νας εἰς τὴν διάσκησιν Σουηδὴν συγγραφεῶν Σέλιμα Λαγ-ρενλῶφ, ἥτις εἶνε μεγάλη φιλολογικὴ προσωπικότης. Τὸ τελευταῖον βιβλίον τῆς «Ἐροδοταλῆς» ἐνεποίησε μεγὰ-λὴν ἐντύπωσιν διὰ τὴν λεπτότητα τῆς ψυχολογικῆς παρατηρήσεως.

★

Ἀπέθανεν ἐν Κερκύρᾳ ὁ ποιητὴς Σπήλιος Πασα-γιάννης, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔργα εἶχον πολλήν δόξιν μαλλια-ρισμοῦ.

★

Διὰ τοῦ δημοσιευθέντος νόμου ΓΥΚ' (3420) πάντες οἱ πίνακες, τὰ σχεδιογράφηματά καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἄλλα ἔργα γραφικῆς τέχνης, τὰ ἐξ ἀγορᾶς, δωρεᾶς ἢ κληροδο-τημάτων ἀνήκοντα εἰς τὰ ἐθνικὰ ἢ δημόσια ἰδρύματα κατατίθενται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἑθνικὴν Πινα-κοθήκην ἐν Ἀθῆναις καὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Πινακοθήκης, διοριζομένης διὰ Β.Α.

Ὁ νόμος φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

★

Ἡ «Ἀρχὴ βιοπάλης», τὸ ὥρατον ἔργον τοῦ κ. Ἐπ. Θωμοπούλου τὸ πέρσιν ἐκτεθὲν ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ ἡγο-ράσθη ἀντὶ 1,090 δραχμῶν ἐν Πάτραις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξ. Φραγκοπούλου.

★

Οἱ Ἀγγλοὶ ἡθοποιοὶ πρῶτον ἐκ τῶν συναδέλφων τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου Κοκλέν, ἐτίμησαν τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ἀπέστειλαν εἰς Παρίσι διὰ πολυμελοῦς ἀντιπροσωπείας λαμπρὸν ὀρεοκάλικον μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ Κοκλέν.

Τὸ μνημεῖον παριστᾷ τὰ προπύλαια ἑλληνικοῦ ναοῦ, ὑπὸ τὰ ὅποια ἵσταται γυνὴ, συμβολίζουσα τὴν Δόξαν καὶ κρατούσα διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς κλάδον φοίνικος, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς δάφνινον στέφανον. Ὀλισθὲν τῆς γυναικὸς, ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, εἶνε ἀναγεγραμμένα τὰ ὄνόματα καὶ αἱ χρονολογίαι τῶν διαφόρων ὁσίων, οὓς πρῶτος ἐπαίξεν ὁ Κοκλέν, ἀνωθεν δὲ τῶν ἐπιγρα-φῶν εἶνε νεκαραγμένον τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου κομικοῦ μετὰ τῶν χρονολογιῶν τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Εἰς τὴν βάσιν τοῦ μνημεῖου ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή: «Δῶρον τῶν Ἀγγλῶν συναδέλφων αὐτοῦ». Τὸ ὅλον μνημεῖον ἔχει ὕψος τριῶν ποδῶν καὶ εἶνε ἔργον τοῦ διασήμεν Ἀγγλοῦ γλύπτου Gilbert Bayes.

★

Διὰ νομοσχεδίου ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ λειτουργοῦσα σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἀποχωρίζεται διοικητικῶς τὸν σχολεῖον τῶν Βιομηχανῶν τεχνῶν, ὑπαγομένη ἐφεξῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παι-δείας. Διευθυντὴς τοῦ σχολείου δύναται νὰ διορισθῇ καλλιτέχνης εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν Ἑυρώπῃ καὶ δια-πρέψας ἐν τῇ γραφικῇ, τυχὼν δ' αἷμα δύο τοῦλάχιστον πρῶτης τάξεως βραβείων ἐν ἐπισήμοις καλλ. ἐκθέσεσι μεγάλων Ἑυρωπαϊκῶν Κρατῶν. Εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις εἰσάγεται τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας τῆς τέχνης καὶ τῆς Αἰσθητικῆς.

Κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐξηγέρθησαν οἱ καθη-γητὰι τῆς Καλλ. σχολῆς, θεωροῦντες τοῦτο προσωπικόν, χάριν τοῦ κ. Ἰακωβίδου δημοιογρηθέν, —διότι οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τοιαῦτα προτάματα, οὐ αἰταιεὶ ὁ νόμος— καὶ ἀπαιτοῦντες ὅπως τὸν διευθυντὴν ἐκλέγῃ ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν, ὡς γίνεται καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Πρυτάνεως. Δι' ἐτέρου νομοσχεδίου περὶ τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης, δορίζεται ὅτι ἐν αὐτῇ θέλονται κατατίθενται: 1) Ἀρχαῖα ἔργα γραφικῆς ἀπο-καλυπτόμενα ἐν ταῖς κατὰ τὸ Κράτος ἀνασκαφαῖς, 2) ἔργα τῆς Βυζαντινῆς καὶ Χριστιανικῆς τέχνης ἀπὸ τῶν πρῶτων χριστιανικῶν χρόνων 3) Πάντα τὰ δι' ἀγορᾶς, δωρεᾶν ἢ κληροδοτημάτων προσκτώμενα ἔργα γραφικῆς.

Εἰς τὸ προσωπικόν τῆς Πινακοθήκης προστίθεται θεοῖς ἐπιμελητοῦ μὲ μισθὸν 40) δρχ. εἰδικῶς διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν γραφικῶν πινάκων καὶ τὴν τεχνικὴν συντήρησιν: Ὁ ἐπιμελητὴς διορίζεται, τῇ προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἑθν. Πινακοθήκης, διαπερεῖς καλλι-τέχνης ἔχων ἀποδεδειγμένως εἰδικὰς γνώσεις πρὸς συντή-ρησιν καὶ διάσασιν ἔργων γραφικῆς. Καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶνε προσωπικόν, ὑποβληθέν ὡς διορισθῇ ἐπι-μελητῆς ὁ κ. Γ. Χατζόπουλος.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔφορος τῆς Ἑθν. Πινακοθήκης διορίζεται ἐγγράφῳ ἡτιολογημένη προτάσει τῆς ἐφορευ-τικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἰδρυματοῦ καλλιτέχνης διαπρέψας ἐν τῇ γραφικῇ καὶ εἰδικῶς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἐκπαιδευθεὶς ἢ ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν τεχνῶν.

★

Κατὰ τὴν ἐν τοῖς Ἀνακτοροῖς ἐκράγεισαν καταστρε-πτικὴν πυρκαϊάν κατεστράφησαν αἱ ἐν τῇ κεντρικῇ αἰθούσῃ τῶν Τροπαίων περιφωροὶ τοιχογραφίαι τοῦ διασήμεν Βαυαρῶν ζωγράφου Hess, αἱ παριστάνουσαι σκηνὰς ἐκ τῆς γιγαντομαχίας τοῦ 21, τὴν ἔλυσιν τοῦ Ὀδωνος εἰς Ναύπليون, τσετάς κατὰ τὰς πρώτας ἡμέ-ρας τῆς καθόδου τοῦ εἰς Ἑλλάδα.

Ἡ καταστροφή αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ μεγάλη διότι τὰ κλασσικὰ ἔργα τοῦ Peter Hess δὲν γίνονται πλέον.

Εἶνε οὗτος ὁ μέγας ζωγράφος τῆς Βαυαρίας, ὅστις κατὰ τὸ πλείστον κατέστησεν ἀληθὲς καλλιτεχνικὸν μου-σεῖον τὸ Μόναχον, χορηγοῦντος τοῦ φιλέλληνος Βασιλέως Λουδοβίκου, πατρὸς τοῦ Ὀδωνος.

Αὐτὸς ἐτοιχογράφησεν ἐκεῖ τὰς μακρὰς στοὰς τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, γράφας τοπεῖα τῆς κυρίως Ἑλλά-δος, καὶ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος (Μέσης Ἰταλίας), αὐτὸς περαιτέρω ἐτοιχογράφησεν τὴν θαυμασίαν οἰκράν τῶν εἰκόνων τοῦ Ἀγῶνος, ἀπὸ τοῦ Πύργου Φεζαίου μέχρι τῆς καθόδου εἰς Ἑλλάδα τοῦ Ὀδωνος· αὐτὸς ἐκαλλι-τέχνησε κατόπιν καὶ μακρὰν σειρὰν τοπείων ἑλληνικῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ Πινακοθήκῃ τοῦ Μοράχου—ὅπου ἀνετέ-θησαν καὶ ἐν μικρῷ ἀντίγραφῳ τῶν εἰκόνων τοῦ ἀγῶ-νος, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Hess ζωγραφηθέντα. Αἱ εἰκόνες αὗται εἶνε γνωσταὶ εἰς λιθογραφίας καὶ χρωματοτυπίας ἀντιγραφεῖσαι καὶ πωλούμεναι παρ' ἡμῶν.

Αἱ τοιχογραφίαι ἐκείναι ἐν Μοράχῳ, οὐαὶ εἰς τὸ ὑπαίθριον, σὺν τῷ χρόνῳ εἶχον ἀρχίσαι νὰ φθείρωνται. Ἀλλὰ ὁ νέος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, φιλόμουσος ἐπί-σης, ἐδαπάνησεν ἱκανὰ καὶ τὰς ἀνενέωσεν.

Αἱ τοιχογραφίαι τῆς καταστροφῆς αἰθούσης τῶν

Τροπαίων ἦσαν ὁμοίως ἔργα τοῦ 'Ες ἐπὶ τῆς ζωήφοδου τῆς αἰδοῦσης τοῦ 'Αγῶνος, ἀπεικονίζοντα τὰ ἐπισημώτατα τῶν γεγονότων τοῦ 'Αγῶνος, ἀπὸ τῆς ὑφ' ὧς τῆς Σημείας ἐν 'Αγία Λαύρα μέχρι τῆς καθόδου τοῦ 'Οδῶνος. Μέρος τῆς ζωήφοδου, καὶ μάλιστα ἐκεῖνο ἐφ' ὃ παρίστατο τοῦ Μεσολογγίου ἡ ἔξοδος, εἶχε καταγεγραπῆ κατὰ τὴν πυρκαϊάν τοῦ 'Ιουλίου τοῦ 1834, διεγερνομένων τῶν πρὸς κατάβρεσιν αὐτῆς ὀριζομένων ὑδάτων ἀλλὰ πᾶσαι αἱ ἄλλαι διεσώζοντο ἄριστα. 'Επίσης κατεστράφη κατὰ τὴν προχθεσινὴν πυρκαϊάν ἡ μεγάλη τοιχογραφία τοῦ Βαυαροῦ ἀριστοτέχνου Μπλιτς, ἡ παριστάσα τὸν σπαραγμὸν τοῦ Προμηθέως.

*
'Ο Βυζαντινολόγος κ. Ν. Βέης ἀνεκάλυψε εἰς τὰ Μετέωρα πλῆθος ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων. 'Ανευρέθησαν νέοι κώδικες τοῦ 'Ομήρου, 'Ησιόδου, 'Αριστοτέλους καὶ Σοφοκλέους. 'Επίσης ἀνεκαλύφθη πολυτιμώτατος κώδιξ τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, οὗτινος μέχρι τοῦδε τρεῖς ἦσαν γνωστοί, ἀνήκοντες εἰς τὰ μυστεῖα τῆς Πετρινοπόλεως, τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Μονάχου.

'Ο ἀνακαλυφθεὶς ἔρχεται δευτέρως κατὰ χρονολογικὴν προτεραιότητα.

'Ανεκαλύφθη πλῆθος χρονοβούλων, συγγιλιῶν καὶ Θεσσαλικῶν κτηματογράφων τοῦ Μεσαιῶνος, δι' ὧν θέλει φωτισθῇ ἡ μεσαιωνικὴ ἱστορία τῆς Θεσσαλίας.

'Επίσης ἀνεκαλύφθη εἰκὼν ἐξόχου τέχνης, εἰς ἣν παρίσταται προσωπίτινα ἐκτίς ἡ δέσποινα Μαρία Παλαιολογίνα. 'Η εἰκὼν αὕτη εὐρέθη εἰς τὴν οἰκισθῆσαν μῆς μνη; τῶν Μετεώρων.

*
Εἰς τὴν καλλ. ἐκθεσιν τοῦ «Συνδέσμου τῶν Συνακτῶν» ἐπωλήθησαν ἐν ὅλῳ 26 ἔργα, ἀξίας 1,950 δρ. τὰ ἐξῆς: Τοῦ κ. Χατζῆ ἐπωλήθησαν 5 ἔργα. 'Η Ψαροπούλες, Μετὰ τὸ ψάρευμα, Παράδικες καλύβες ἀγορασθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Π. Μάτα, μία θαλασσογραφία ὑπὸ τοῦ κ. Τσίμα καὶ ἡ Ψαροπούλες, ὑπὸ τοῦ κ. Πώπ. Τοῦ Λύττα ὁ Ζεμπεκῆς καὶ δέκα σκοριφήματα ἀγορασθέντα ὑπὸ τῆς κ. Αἰκ. Ζλατάνου, τὸ Λαύριον καὶ δύο σκοριφήματα ἀγορασθέντα ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Α. Βασιλείδου, ἐν σκοριφήμα ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς κ. Νάζου. Τοῦ κ. Μποκατοιόμπε, τὸ Κερκυραϊκὸν τοπίον 'Υψος, ἀγορασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Σνύτσου καὶ ἡ κεφαλὴ κόρης (ῥιτογραφία) ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Κουμανοῦδου. Τοῦ κ. 'Ιωαννίδου ἠγοράσθη ὁ Μορακλῆς ὑπὸ τοῦ κ. Φιλαδέλφους καὶ ἡ 'Ακρόπολις ὑπὸ τοῦ κ. Πώπ. Τῆς κ. Γεωργαντῆ ἠγοράσθη μία πόρπη ὑπὸ τῆς κ. Εἰρήνης Δημητριοπούλου καὶ μία θήκη φωτογραφίας ὑπὸ τοῦ κ. Π. Καραπάνου.

'Η ἐκθεσις ἔκλεισε τὴν 31 Δεκεμβρίου. 'Επὶ εἰκόνας, ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς ἐκθέσεως, θέλομεν δημοσιεύσῃ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.

*
Διελεύσασα ἐξ 'Αθηνῶν ἡ ὥραία Γαλλίς ἡθοποιὸς κ. Μαγδαληνὴ Dolley ἔδωκεν εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον τρεῖς παραστάσεις, ἧτοι τὴν «Θύελλαν» τοῦ Μπερστάιν, τὸ «Μοντέλλο» τοῦ Μπατῆ καὶ τὴν «Φρανσιγὼν» τοῦ Λουμῆ. 'Η κ. Ντολλαῖ, μαθήτρια τῆς Μπερνάρ, παίζει τοὺς ρόλους τῆς Φαίδρας καὶ τοῦ 'Αετιδέως.

*
Τῇ 16 Δεκεμβρίου συνεπληρώθη ἑκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Γλάδιστωνος. 'Εωρτάσθη αὕτη ὑπὸ τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου καὶ ὑπὸ τοῦ «Παρθασσοῦ». 'Εν τῷ Πανεπιστημίῳ, παρὸντι ἐπισήμων κекλημένων, μετὰ σύντομον εἰσήγησιν ὑπὸ τοῦ κ. Πουτάνεως, τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Στρέϊτ, ἐν δὲ τῷ «Παρθασσῷ» ὁ καθηγητὴς κ. 'Ανδρεάδης. 'Ο ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνδριάς τοῦ «Μεγάλου γέροντος» ἐστολίσθη διὰ στεφάνων.

Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ αἰδοῦσῃ τοῦ «Παρθασσοῦ» οἱ καθηγηταὶ τοῦ 'Ωδείου Λόττερε, ἔδωσαν δεκαπενθήμερους συναυλίας (trio), ἐκτελέσαντες δυοκολώτα τεμάχια Γερμανικῆς μουσικῆς.

*
'Εν προεπιτερίδι ὑπὲρ τῆς Σηροεθφικῆς 'Εταιρείας, ὁμίλησε τὸ πρῶτον ἀπὸ δημοσίου βήματος ἡ κ. Εἰρήνη Δημητριοπούλου περὶ τῆς 'Ελληνίδος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πνεύματος, κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἰδίᾳ χρόνους.

*
'Εν τῷ Πανελληνίῳ, θεῖται ὁ θάνατος τῶν κ. κ. Νίκα καὶ Βονασέρας ἔδωκε νέα ἔργα, ἐν οἷς τὴν «Συμόνην» τοῦ Μπριέ, ἀπὸ τὰ ὠραιότερα κοινωνικὰ δραματικά ἔργα τῆς Γαλλικῆς σκηνῆς, ὅπερ προσεκάλεσεν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν συνεχῶς ἐπὶ τρεῖς μῆνας παραστάσιν του πολὺν θόρυβον καὶ σφοδρὰς κριτικὰς συζητήσεις. 'Ο κ. Βονασέρας ὡς Ντὲ-Σερζᾶν ὑπῆρξεν ἔξοχος, μετὰ μεγάλῃς δραματικῆς δυνάμεως ἀλλὰ καὶ λεπτότητος ἀποδῶσας τὸν δυσχερῆ ρόλον εἰς ἀλληλοσυγκρουομένους χαρακτῆρας. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν συνετέλεσε καὶ ἡ τέχνη τῆς κ. Ροζάλλας Νίκα, ἥτις ἀπέδειξε, ἐκτός τῆς πλήρους χάριτος ἱκανότητός της εἰς τὴν ἀπερίεττον, καὶ χαρίσματα ψυχολογίου δραματικῆς ἡθοποιῶς.

'Επαίχθη πρὸς τοὺς καὶ ἐν πρῶτονι δράμα τοῦ κ. Λαδοπούλου, «Στὸ Βούρκο», κατὰ τὸ ὅποιον δρᾷ εἰς ἄθλιος καὶ ἔκφυλος σύζυγος, ὑπνωτίζων τὴν γυναῖκα του ἵνα τὴν παραδώσῃ εἰς κάποιον πρῶτον καὶ ἐπιτύχῃ τὴν μεσιτείαν μιᾶς συμβάσεως ἵνα κατόπιν φανευθῇ ὑπ' αὐτῆς. 'Ὡς συγγραφή, ἐκρίθη ἐντελῶς ἀνυχολῶ- γητον ἔργον ἀνευ ἡθικῆς τιμῆς βάσεως.

'Εδόθη καὶ μία φάρσα, τὸ «Ταξεῖδι τοῦ γάμου», ἥτις προσεκάλεσεν ἐπανελημμένως τὴν φαιδρῶτητα τοῦ ἱεροποιητοῦ.

*
Τὰ κουαρτέτα τῶν καθηγητῶν κ. κ. Μπονστέρετοῦ, Σουλτσε, Μάουκ καὶ Μλέμμερ ὑπῆρξαν ἀληθῆς ἐντύπωμα τῶν φίλων τῆς μουσικῆς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. 'Εκ τῶν ἐκτελεσθέντων τεμαχίων ὑπερῆρσαν κατὰ τὴν β' συναυλίαν τὸ Quatuor 6 εἰς sol mineur τοῦ Χάινδν μία canzonetta τοῦ Μέρδελων, καὶ τὸ Quatuor 4 εἰς do mineur τοῦ Μπερόβεν, κατὰ δὲ τὴν γ' ἐξετέλεσθη τὸ Quatuor 13 εἰς re mineur τοῦ Μόζαρτ, αἱ Ποικιλώδια (Kaiser Quärtett) τοῦ Χάινδν καὶ τὸ Quatuor αρ. 59 εἰς mi mineur τοῦ Μπερόβεν.

*
'Η δευτέρα συναυλία τῆς ὁρχήστρας τοῦ 'Ωδείου 'Αθηνῶν ὑπῆρξεν ἐν εἰ ἐπὶ πλέον δείγμα τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν. 'Η ὁρχήστρα, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Μάουκ, ἐξετέλεσε τὴν ὑπ' αρ. 2 συμφωνίαν τοῦ Μπετόβεν ἐν ζηλευτῇ ἀρμοσίᾳ καὶ μὲ ἐκφρασιν ζωηρὰν, ὡς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἐπὶ τριῶν 'Ελλ. θεμάτων τοῦ Γλαζούνοφ. 'Εγένετο κατὰ τὴν συναυλίαν ταύτην καὶ ἡ πρώτη ἐμφάνις δύο καλῶν μαθητῶν, τῆς δεσποινίδος Κορίδα εἰς τὸ βιολλόν καὶ τοῦ κ. Μάγκου εἰς τὸν πλαγίανλον.

*
'Η μὲς Ἀδωνκαν ἐθριάμβευσεν εἰς Ν. 'Υόρκην, χορεύσασα εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν 'Οπεραν ἀρχαίους 'Ελλ. χοροὺς τῇ συνοδείᾳ τῆς μουσικῆς τοῦ Γλόνκ, ἐν οἷς καὶ τὸ μπαλλέτο τῆς «'Ιφιγενείας ἐν Αἰδίῳ». 'Η μὲς ἐχώρουν περιβεβλημένη διαφανεστάτην ἐσθῆτα, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν.

'Εν 'Αρίῳ Φραγκίσκῳ ἡ μὲς Ἀδωνκαν ἤγειρε κατ' αὐτῆς τὴν σεμνοτυφίαν τοῦ πρωθυερέως τῶν Μεθοδιστῶν κ. Thowpson ὅστις ἐθεώρησε τοὺς χοροὺς τῆς ὡς τὴν χορδοεισεστῆσαν παραβίασιν τῆς ἡθικῆς!

